

2020-11-17

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 20-4957

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändringar i Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder och om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ändringarna gäller värdepappersfonder och specialfonder. Syftet är att effektivisera tillsynen av värdepappersfonder och specialfonder.

Ändringarna i föreskrifterna innebär att fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare varje kvartal ska lämna ytterligare uppgifter till Finansinspektionen. För förvaltade värdepappersfonder och specialfonder ska de lämna uppgifter om förvaltningsavgifter, prestationsbaserade avgifter, typ av fond, jämförelse-index, aktiv risk och exponeringar. För specialfonder ska de även lämna uppgifter om standardavvikelser.

Samtidigt ändras tidpunkten för att rapportera innehaven i värdepappersfonder och specialfonder. Tidpunkten flyttas fram för att minska administrationen och underlätta rapporteringen för fonderna.

Dessutom införs bestämmelser om att årsberättelsen för en värdepappersfond eller specialfond ska innehålla uppgifter om de granskningar av ersättningspolicyn som har gjorts under året. Bestämmelsen behövs för att genomföra informationskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU av den 23 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2021.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Bakgrund och syften med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	6
1.3	Regleringsalternativ	6
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	7
2	Motivering och överväganden.....	7
2.1	Utökad innehavsrapportering och förlängd rapporteringstid	8
2.2	Förlängd rapporteringstid för vissa specialfonder	12
2.3	Ytterligare information i årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder	12
2.4	Rättelse av felskrivningar och redaktionella ändringar	15
2.5	Ikraftträdande	16
3	Konsekvenser	16
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	17
3.2	Konsekvenser för företagen	17
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	20

1 Utgångspunkter

1.1 Bakgrund och syften med regleringen

1.1.1 Utökad innehavsrapportering och förlängd rapporteringstid

Fondbolag¹ och förvaltningsbolag² som förvaltar svenska värdepappersfonder, samt AIF-förvaltare³ som förvaltar svenska specialfonder (fortsättningsvis benämnda bolagen) ska enligt Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder (fondföreskrifterna), respektive Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-föreskrifterna), per den sista bankdagen varje kvartal sammanställa uppgifter om bland annat innehaven i de förvaltade värdepappersfonderna och specialfonderna. Sammanställningen ska lämnas in till Finansinspektionen på det sätt som närmare anges på myndighetens webbplats senast den tionde dagen i efterföljande månad (33 kap. 9–11 §§ fondföreskrifterna och 16 kap. 6 § AIF-föreskrifterna). Rapporteringen kallas för innehavsrapportering i resten av denna promemoria.

Bolagen ska enligt föreskrifterna även lämna en kvartalsrapport för respektive förvaltat värdepappersfonder och specialfond vid utgången av varje kvartal. Kvartalsrapporten ska bland annat innehålla uppgifter om fonden är en aktiefond, räntefond, blandfond, fond-i-fond (fondandelsfond), eller annan typ av fond (hedgefond) och uppgifter om avgifter för försäljning och inlösen av fondandelar i fonden. Rapporten ska lämnas in till Finansinspektionen på det sätt som närmare anges på myndighetens webbplats senast den 21 april, 21 juli, 21 oktober respektive 21 januari (33 kap. 5–8 §§ fondföreskrifterna och 16 kap. 2–5 §§ AIF-föreskrifterna). Rapporteringen kallas för kvartalsrapportering i resten av denna promemoria. Det görs inga ändringar i kvartalsrapporteringen.

Innehavsrapportering och kvartalsrapportering är delar av Finansinspektionens periodiska rapportering⁴. I dag lämnas periodisk rapportering för värdepappersfonder och specialfonder antingen via ett webbaserat system eller via ett äldre system som använder en särskild applikation. Sedan december 2018 lämnas innehavsrapporteringen i det webbaserade systemet på olika xml-filer (rapporteringsmallar), medan kvartalsrapporteringen lämnas via en särskild applikation i ett så kallat gränssnitt. Information om vad som ska ingå i respektive rapportering finns i föreskrifterna, rapporteringsmallarna och i särskilda anvisningar på Finansinspektionens webbplats.

¹ Ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet.

² Ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att bedriva fondverksamhet.

³ En svensk eller utländsk juridisk person vars normala verksamhet består av förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder.

⁴ Finansinspektionens periodiska rapportering är basen för de analyser som myndigheten gör inom ramen för den löpande tillsynen av bland annat bolagen och fonderna.

Innehavsrapporteringen och kvartalsrapporteringen har olika syften och lämnas som nämns ovan vid olika tidpunkter. Huvudsyftet med innehavsrapporteringen är att kontrollera att fonderna följer sina fondbestämmelser och placeringsbestämmelserna i lagen (2004:46) om värdepappersfonder (LVF). Till skillnad från innehavsrapporteringen är huvudsyftet med kvartalsrapporteringen att utifrån Finansinspektionens statistikansvar samla in övergripande uppgifter om fonderna. Uppgifterna används även i Finansinspektionens tillsyn.

Finansinspektionen har i ett tidigare föreskriftsprojekt (FI Dnr 16-18336) föreslagit att det i fondföreskrifterna införs bestämmelser om att fondbolag och förvaltningsbolag ska lämna uppgifter om avgifter och risker, vid innehavsrapporteringen för förvaltade värdepappersfonder. Efter att flera remissinstanser hade påtalat att remisspromemorian bland annat saknade en tydlig beskrivning av vilka uppgifter som skulle lämnas om avgifterna, bedömde myndigheten att ytterligare överväganden behövde göras och avstod från att i det sammanhanget genomföra förslaget om att lämna uppgifter om avgifter.

Genom de ändrade föreskrifterna utökas bolagens skyldighet att lämna uppgifter vid innehavsrapporteringen för både värdepappersfonder och specialfonder. Bland annat ska uppgifter nu också lämnas om förvaltningsavgifter och prestationsbaserade avgifter. Syftet med de utökade rapporteringskraven är att förbättra bevakningen av eventuella stabilitetsrisker på fondmarknaden, effektivisera myndighetens tillsyn av fonderna och se till att det finns ett effektivt konsumentskydd. Eftersom ökad rapporteringsskyldighet kan medföra att den gällande tidsfristen för innehavsrapportering blir alltför snäv och därmed riskerar att orsaka onödigt stora kostnader för bolagen, förlänger Finansinspektionen rapporteringstiden.

1.1.2 Förlängd rapporteringstid för vissa specialfonder

En AIF-förvaltare ska per den sista bankdagen i varje kvartal göra en sammanställning av varje förvaltat specialfonds innehav av sådana tillgångar som anges i LVF, över fondförmögenheten, övriga tillgångar och skulder som ingår i fonden samt fondandelsvärdet. Som nämnts i föregående avsnitt ska innehavsrapporteringen lämnas in till Finansinspektionen senast den tionde dagen i efterföljande månad.

Värdering av innehaven i en specialfond med begränsad möjlighet att förvärva och lösa in andelar görs mer sällan än i övriga fonder med motsvarande rapporteringsskyldighet. För denna typ av specialfond kommer värderingstidpunkten därför alltid att infalla efter den rapporteringstidpunkt som anges i AIF-föreskrifterna. Det innebär att en AIF-förvaltare endast kan lämna ett uppskattat (indikativt) värde för innehaven i dessa fonder vid den rapporteringstidpunkt som gäller i dag.

Tidpunkten för rapporteringen av innehaven i specialfonder med begränsad möjlighet att förvärva och lösa in andelar flyttas därför fram. Ändringen

innebär att administrationen för denna typ av fonder minskas och att bolagens rapportering underlättas.

1.1.3 Ytterligare information i årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder

Europaparlamentet och rådet antog den 23 juli 2014 direktiv 2014/91/EU om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner (ändringsdirektivet). Direktivet 2009/65/EG kallas fortsättningsvis Ucits-direktivet i denna promemoria. Ändringsdirektivet skulle ha varit genomfört i svensk rätt senast den 18 mars 2016.

Genom ändringsdirektivet infördes ett krav på att varje värdepappersfonds årsberättelse ska innehålla information om fondbolagets ersättningspolicy och ersättningar (artikel 69.3 i Ucits-direktivet). Det infördes även ett krav på att värdepappersfondens årsberättelse ska innehålla information om resultatet av de granskningar som fondbolaget ska göra minst en gång om året, inbegripet alla eventuella oegentligheter som har förekommit (artikel 69.3 d i Ucits-direktivet).

Artikel 69.3 i Ucits-direktivet har genomförts i svensk rätt genom 4 kap. 18 § LVF och 31 kap. fondföreskrifterna. Bestämmelserna i lagen och föreskrifterna motsvarar dock inte fullt ut innehållet i artikel 69.3 d. Eftersom det inte finns något informationskrav i fondföreskrifterna som motsvarar artikeln kompletteras fondföreskrifterna med uppgifter om vilken information som ska lämnas i en värdepappersfonds årsberättelse.

Motsvarande krav på information i årsberättelsen införs även för specialfonder.

1.1.4 Rättelse av felaktiga skrivningar och redaktionella ändringar

Den 1 januari 2018 ändrades kapitaltäckningsreglerna för fondbolag och AIF-förvaltare med tillstånd för diskretionär förvaltning av investeringsportföljer. Ändringarna innebar att nämnda bolag inte längre skulle tillämpa reglerna om kapitaltäckning i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. Ändringarna av kapitaltäckningsreglerna har bland annat genomförts i LVF och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (LAIF).

I fondföreskrifterna finns vissa skrivfel och felaktiga hänvisningar till bestämmelser i LVF som upphävdes eller fick ny numrering i samband med att kapitaltäckningsreglerna ändrades och artikel 69.3 i Ucits-direktivet genomfördes i svensk rätt. Det finns även vissa skrivfel i AIF-föreskrifterna. Syftet med ändringarna i föreskrifterna är att rätta skrivfelen och de felaktiga hänvisningarna.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

Bolagen ska per den sista bankdagen i varje kvartal sammanställa respektive värdepappersfonder och specialfonders tillgångar, skulder, fondförmögenhet och fondandelsvärde. Beträffande värdepappersfonder ska sammanställningen även innehålla information om hävstång, likviditet och standardavvikelse. Sammanställningen ska upprättas kvartalsvis och lämnas in till Finansinspektionen senast den tionde dagen i efterföljande månad (33 kap. 9–11 §§ fondföreskrifterna och 16 kap. 6 § AIF-föreskrifterna).

Årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder ska innehålla uppgifter om det sammanlagda ersättningsbeloppet för räkenskapsåret, fördelat på fasta och rörliga ersättningar, som fondbolaget har betalat ut till sin personal samt om efterlevnaden och väsentliga förändringar av fondbolagets ersättningspolicy (4 kap. 16 § tredje stycket LVF och 12 kap. 10 § LAIF). Detaljerade bestämmelser om vilken information som ska finnas i årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder finns i 31 kap. fondföreskrifterna, respektive 12 kap. AIF-föreskrifterna.

1.3 Regleringsalternativ

1.3.1 Utökad innehavsrapportering och förlängd rapporteringstid

Finansinspektionen bedömer att det krävs bindande regler för att säkerställa att bolagen regelbundet lämnar den information som myndigheten behöver för att utöva en effektiv tillsyn och för att förbättra bevakningen av eventuella stabilitetsrisker inom fondbranschen. Myndigheten anser därför inte att allmänna råd eller annan typ av vägledning är ett lämpligt alternativ.

Även en ändring av rapporteringstiden för värdepappersfonder och specialfonder behöver göras genom föreskrifter, eftersom nuvarande bestämmelser finns i föreskrifter. Tidpunkten bör även fortsättningsvis anges i bindande regler för att säkerställa att bolagen rapporterar vid samma tidpunkt. Myndigheten anser därför inte att allmänna råd eller annan typ av vägledning är ett lämpligt alternativ.

1.3.2 Ytterligare information i årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder

Sverige har en skyldighet att genomföra informationskraven i ändringsdirektivet genom bindande regler. De informationskrav som inte genomförs i lag eller förordning måste i stället genomföras i föreskrifter. Några andra regleringsalternativ än föreskrifter bedöms därför inte vara lämpliga eller möjliga. Det är inte heller ett alternativ att helt avstå från reglering.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen har genom 18 § 38 förordningen (2013:588) om värdepappersfonder, respektive 5 § 22 förordningen (2013:587) om förvaltare av

alternativa investeringsfonder, bemyndigande att meddela föreskrifter om vilka upplysningar bolagen ska lämna till myndigheten om sin verksamhet och omständigheter som hänger samman med den.

Finansinspektionen har också bemyndigande enligt 18 § 18 förordningen om värdepappersfonder, respektive 5 § 16 förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, att meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska finnas med i årsberättelsen.

Det följer av 18 § 5–7 förordningen om värdepappersfonder att Finansinspektionen har bemyndigande att meddela föreskrifter om vilka poster som får räknas in i startkapitalet och innehållet i en verksamhetsplan.

Slutligen har Finansinspektionen bemyndigande enligt 5 § 2 förordningen om förvaltningen av alternativa investeringsfonder att meddela vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisnings-skyldighet.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen har i arbetet med att ta fram förslaget till föreskrifts-ändringar haft en dialog med en extern referensgrupp som består av representanter från Fondbolagens förening.

Den 12 juni 2020 remitterade Finansinspektionen förslaget till ändrade föreskrifter tillsammans med en remisspromemoria. Av de remissinstanser som har svarat på remissen har Konsumentverket, Regelrådet och Fondbolagens förening lämnat synpunkter i sak. Sveriges Advokatsamfund avstyrker förslaget utökade rapporteringskrav för värdepappersfonder och specialfonder. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det. Under respektive avsnitt nedan redogör Finansinspektionen för de synpunkter som har kommit in och hur myndigheten ställer sig till dem.

2 Motivering och överväganden

Finansinspektionen redogör nedan för de ändringar och tillägg som görs i myndighetens föreskrifter. I avsnitt 2.1 redogörs för de ytterligare uppgifter som bolagen ska lämna in vid innehavsrapporteringen och senareläggningen av rapporteringstiden för denna. I avsnitt 2.2 redogörs för senareläggningen av rapporteringstiden för specialfonder med begränsad möjlighet att förvärva och lösa in andelar. I avsnitt 2.3 redogörs för den information som ska ingå i årsberättelsen för värdepappersfonder och specialfonder. I avsnitt 2.4 redogörs för de ändringar som görs på grund av lagändringar, felaktiga hänvisningar och skrivfel. Slutligen behandlas i avsnitt 2.5 frågan om när föreskriftsändringarna ska träda i kraft.

2.1 Utökad innehavsrapportering och förlängd rapporteringstid

Finansinspektionens ställningstagande: Fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare ska lämna in ytterligare uppgifter till Finansinspektionen i samband med innehavsrapporteringen för svenska värdepappersfonder och specialfonder. Rapporteringstiden för innehavsrapporteringen förlängs på så sätt att den ska lämnas till Finansinspektionen senast den fjortonde dagen i efterföljande månad.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll men innehöll inte en förlängning av rapporteringstiden.

Remissinstanserna: *Konsumentverket* är positivt till förslaget och till hur Finansinspektionen motiverar samtliga krav på ytterligare information från bolagens sida. Konsumentverket anser generellt sett att all information som Finansinspektionen kan få för att skaffa sig en så rättvisande bild som möjligt av fondernas egenskaper och risker indirekt gynnar konsumenterna genom att Finansinspektionen får större möjlighet att utöva tillsyn på ett effektivt sätt. Därigenom främjas ett gott konsumentskydd enligt Konsumentverket.

Fondbolagens förening ställer sig positiv till att Finansinspektionen effektiviserar och automatiserar den löpande tillsynen av fonderna. Fondbolagens förening anser dock att den utökade rapporteringen kräver en utökad tidsfrist för rapporteringen för att undvika onödigt stora kostnader för bolagen och för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som lämnas. De utökningar av rapporteringen som föreslås gör den redan i dag knappa tidsfristen än mer pressad enligt Fondbolagens förening. Det bör enligt Fondbolagens förening även noteras att de nya uppgifterna inte endast har med innehaven att göra. De behöver hämtas från andra system, vilket tar ytterligare tid. Fondbolagens förening föreslår därför att tidpunkten för den kvartalsvisa rapporteringen flyttas fram och att rapporteringstiden bör vara antingen tio arbetsdagar eller tjugo dagar efter kvartalsskiftet.

Sveriges Advokatsamfund avstyrker förslaget. Yrkesorganisationen anser att de utökade rapporteringskraven, som omfattar alla förvaltare av värdepappersfonder och specialfonder, främst har motiverats av omsorgen om den finansiella stabiliteten. Precis som Europeiska centralbanken (ECB) har konstaterat i en artikel på sin webbplats⁵ är det enligt yrkesorganisationen inte självklart att alla slags fonder medför samma, eller ens några, risker för den finansiella stabiliteten. Finansinspektionens förslag saknar en analys av denna fråga och myndigheten har heller inte redovisat några omständigheter som talar emot ECB:s resonemang, anser yrkesorganisationen. Sveriges Advokatsamfund hävdar därför att det med hänsyn till proportionalitetsprincipen kan

⁵https://www.ecb.europa.eu/pub/financial-stability/macprudential-bulletin/html/ecb.mpbu201810_03.en.html#toc3

ifrågasättas om det är proportionerligt att föreskriva om sådana utökade rapporteringskrav som föreslås för förvaltare av alla slags investeringsfonder oavsett tillgångsslag och investeringsstrategi.

Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Ändringarna av föreskrifterna innebär en utökning av de uppgifter som bolagen ska lämna in till Finansinspektionen vid innehavsrapporteringen för värdepappersfonder och specialfonder. Det är viktigt att alla värdepappersfonder och specialfonder omfattas av föreskriftsändringarna, eftersom uppgifterna gör det möjligt för myndigheten att effektivisera samt förbättra analyserna av respektive fond och att jämföra fonderna med varandra utifrån gemensamma kriterier. Det innebär att Finansinspektionens tillsyn av fonderna effektiviseras. Uppgifterna bidrar även till att respektive fond och fondmarknaden blir mer transparent, vilket gynnar befintliga och potentiella investerare. I förlängningen kan de ändrade föreskrifterna även förbättra myndighetens bevakning av eventuella stabilitetsrisker på fondmarknaden. Finansinspektionen anser därför, till skillnad från *Sveriges Advokatsamfund*, att föreskriftsändringarna är proportionerliga och väl avvägda.

De ytterligare uppgifter som bolagen ska lämna in vid den periodiska rapporteringen förändras med olika tidsintervall. För att uppgifterna ska ge en så rättvisande bild av fonderna som möjligt bör de lämnas in med samma intervall. Annars finns det en risk för att det uppstår stora luckor i informationen, vilket skulle kunna medföra att myndighetens analyser av fonderna och fondmarknaden baseras på information som inte längre är aktuell. Uppgifterna bör därför lämnas in kvartalsvis.

Som nämnts i avsnitt 1.1.1 lämnas innehavsrapportering och kvartalsrapportering för värdepappersfonder och specialfonder in på olika sätt samt vid olika tidpunkter. Till skillnad från kvartalsrapporteringen sker innehavsrapporteringen i nära anslutning till att uppgifterna har fastställts av bolaget. Detta för att återspegla nuläget i fonden. Det finns även stora skillnader mellan de uppgifter som lämnas vid innehavsrapporteringen och de som lämnas vid kvartalsrapporteringen. Skillnaderna består mycket förenklat av att de uppgifter som lämnas vid innehavsrapporteringen bland annat redogör för fondernas specifika innehav och innehavens egenskaper, medan de uppgifter som lämnas vid kvartalsrapporteringen är av mer övergripande karaktär och handlar om innehaven i fonden på en sammanlagd nivå. För att de utökade rapporteringskraven ska bidra till att skapa en aktuell och rättvisande bild av innehaven i fonderna, bör uppgifterna vara en del av innehavsrapporteringen.

Finansinspektionen håller med *Fondbolagens förening* om att den ökade uppgiftsskyldigheten kan medföra att den i dag föreskrivna rapporteringstiden blir alltför snäv. Eftersom uppgifterna som lämnas in vid innehavsrapporteringen blir mindre aktuella ju längre tid som förflyter mellan fastställandet av uppgifterna och rapporteringstiden, anser myndigheten dock att

rapporteringstiden inte bör infalla alltför långt efter ett kvartalsskifte. Fondbolagens förening har föreslagit att rapporteringstiden ska förlängas till tio arbetsdagar eller tjugo dagar efter kvartalsskiftet. Myndigheten anser att tjugo dagar är allt för lång tid. Förslaget på tio arbetsdagar innebär att rapporteringsdatumet skulle infalla vid olika tidpunkter varje kvartal, vilket skulle öka risken för missförstånd i samband med rapporteringen.

En senareläggning av den senaste rapporteringsfristen med fyra dagar är enligt Finansinspektionen rimlig och genomförbar. Med denna senareläggning bedöms bolagen få möjlighet att uppfylla den utökade uppgiftsskyldigheten i tid samt se till att de inlämnade uppgifterna är aktuella och håller hög kvalitet. Rapporteringstiden för värdepappersfonder och specialfonder förlängs därför från den tionde till den fjortonde dagen i efterföljande månad.

Innehavsrapporteringen har gått från att vara en enkel sammanställning av uppgifter till att bli en del av Finansinspektionens periodiska rapportering. Enligt gällande krav på innehavsrapporteringen ska rapporten innehålla en sammanställning av respektive värdepappersfonds och specialfonds tillgångar, skulder, fondförmögenhet och fondandelsvärde (33 kap. 9 § fondföreskrifterna, respektive 16 kap. 6 § AIF-föreskrifterna). För värdepappersfonder ska sammanställningen även innehålla uppgifter om hävstång, likviditet och standardavvikelse.

I de rapporteringsmallar som i dag används vid innehavsrapporteringen kan bolagen lämna frivilliga uppgifter om de förvaltade fonderna, vilket många bolag gör. Det är dessa uppgifter som ska ingå i de utökade rapporteringskraven. Bolagen ska lämna uppgifter om

- fondens förvaltningsavgifter,
- fondens prestationsbaserade avgifter (procentuella uttag och avkastningströskel),
- vilken typ av fond som förvaltas,
- vilket jämförelseindex som fonden använder sig av,
- fondens aktiva risk (engelska: tracking error),
- fondens placering på konto hos kreditinstitut,
- fondens motpartsexponering för OTC-derivat,
- fondens exponering mot företagsgrupp, och
- standardavvikelser för specialfonder.

För att Finansinspektionen ska kunna utöva en effektiv tillsyn av avgiftsuttagen i fonderna, och eftersom avgifterna bland annat påverkar andelsägarnas möjlighet till avkastning, ska innehavsrapporteringen även omfatta uppgifter om fondens förvaltningsavgift och prestationsbaserade avgift. Avsikten är att uppgifter om fondens förvaltningsavgift ska rapporteras som en procentsats av fondförmögenheten. Det är fondens årliga fasta förvaltningsavgift som har gällt under kvartalet som ska rapporteras. När det gäller uppgifter om fondens prestationsbaserade avgift ska dessa rapporteras både i form av procentuellt

uttag (det procentuella värdet för uttaget av den prestationsbaserade förvaltningsavgiften) och avkastningströskel (den jämförelsenorm som fonden använder som uttag för den prestationsbaserade förvaltningsavgiften).

Innehavsrapporteringen ska även innehålla uppgifter om vilken typ av fond bolagen förvaltar. De typer av fonder som bolagen kan välja mellan i sin innehavsrapportering består, till skillnad från i kvartalsrapporteringen, av en huvud- och en underkategori. Detta innebär att bolagen för varje förvaltd fond ska välja en huvudkategori samt en eller flera av de underkategorier som motsvarar fondens investeringsstrategi. Huvudkategorierna omfattar aktiefond, räntefond, blandfond och hedgefond. Underkategorierna består av fondandelsfond, företagsobligationsfond, penningmarknadsfond, börshandlad fond (ETF), fond som beaktar hållbarhetsaspekter i förvaltningen, fond som marknadsförs som hållbarhetsfond, indexfond, indexnära fond, matarfond, mottagarfond och småbolagsfond.⁶ Eftersom en fondtyps underkategori ibland är bunden till dess huvudkategori kan inte en uppgift om en fondtyps underkategori lämnas ensam. Detta innebär att bolagen i vissa fall kommer att behöva rapportera en fonds huvudkategori både vid innehavsrapporteringen och kvartalsrapporteringen. Information om vilken typ av fonder som bolagen förvaltar gör det möjligt för myndigheten att jämföra de olika fondtyperna och att identifiera de potentiella marknadsriskerna som är kopplade till en specifik typ av fond.

Jämförelseindex och aktiv risk är viktiga uppgifter i Finansinspektionens arbete mot dolda indexfonder. Dolda indexfonder är fonder som i praktiken följer ett index (passiv förvaltning) men där förvaltaren tar ut en högre avgift med hänvisning till att förvaltningen är aktiv. Uppgifter om jämförelseindex används för att jämföra fondens värdeutveckling över en längre tid med ett relevant index. Aktivitetsmättet aktiv risk används för att mäta skillnaden mellan fondens avkastning och avkastningen hos dess jämförelseindex över tid. Aktiv risk brukar beräknas som volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och avkastningen hos dess jämförelseindex. För att myndigheten ska kunna bedöma aktiviteten i en fond, ska bolagen vid innehavsrapporteringen lämna uppgifter om den förvaltda fondens jämförelseindex och aktiva risk.

I 5 kap. LVF finns placeringsregler som ska tillämpas för både värdepappersfonder och specialfonder (5 kap. 1 § LVF respektive 12 kap. 13 § LAIF). Finansinspektionen kan medge undantag från bestämmelserna om riskspridning för specialfonder⁷ men inte för värdepappersfonder. För att myndigheten ska ha en bättre möjlighet att kontrollera att fonderna följer placeringsreglerna bör innehavsrapporteringen även omfatta uppgifter om fondens placering på konto hos kreditinstitut (5 kap. 10 och 11 §§ LVF),

⁶ Anvisningarna på Finansinspektionens webbplats kan komma att ändras så att typ av fond överensstämmer med artikel 8 och 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (disclosureförordningen).

⁷ 12 kap. 13 § andra stycket LAIF.

fondens motpartsexponering för OTC-derivat (5 kap. 14 § LVF) samt fondens exponering mot företagsgrupp (5 kap. 21 och 22 §§ LVF).

Standardavvikelse är ett riskmått som anger hur mycket fondens värde har varierat från sin genomsnittliga utveckling. Riskmättet används för att bedöma olika fonders riskklasser. Riskklasserna presenteras för konsumenter i fondernas faktablad. Bolagen ska enligt fondföreskrifterna lämna information om standardavvikelse i innehavsrapporteringen för värdepappersfonder. Någon motsvarande informationsskyldighet finns inte för specialfonder enligt de gällande AIF-föreskrifterna. För att Finansinspektionen ska kunna analysera riskerna både för enskilda fonder och för marknaden i stort, bör AIF-förvaltare vid innehavsrapporteringen för specialfonder även lämna uppgifter om fondens standardavvikelse.

Med anledning av att innehavsrapporteringen utvidgas, justeras även rubrikerna till de aktuella bestämmelserna i föreskrifterna för att bättre återspegla innehållet i dem.

2.2 Förlängd rapporteringstid för vissa specialfonder

Finansinspektionens ställningstagande: Rapporteringstiden för specialfonder som har begränsade möjligheter till förvärv och inlösen av fondens andelar förlängs, från senast den tionde till den tjugonde dagen i efterföljande månad.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Till skillnad från en värdepappersfond kan en specialfond, efter Finansinspektionens godkännande, tillåtas ha begränsade möjligheter till förvärv och inlösen av fondens andelar (12 kap. 6 § LAIF). För att kunna uppfylla rapporteringsskyldigheten i AIF-föreskrifterna rapporterar AIF-förvaltaren vid den föreskrivna rapporteringstiden (16 kap. 6 § tredje stycket) in ett uppskattat värde för innehaven i de specialfonder som har begränsade möjligheter till förvärv och inlösen av fondens andelar. Värdet revideras sedan så snart som möjligt när de slutliga uppgifterna finns tillgängliga. För att AIF-förvaltarna inte längre ska behöva revidera rapporteringen av dessa specialfonders uppskattade värde och för att öka tillförlitligheten av den information som rapporteras in, förlängs fristen för rapporteringen för denna typ av specialfonder från den tionde till den tjugonde dagen i efterföljande månad.

2.3 Ytterligare information i årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder

Av artikel 1.13 i ändringsdirektivet framgår bland annat att artikel 69 i Ucits-direktivet ändras genom att ett nytt stycke läggs till i punkten 3. Enligt den nya

artikeln 69.3 d i Ucits-direktivet ska årsrapporten (motsvaras av årsberättelsen i svensk rätt) innehålla resultatet av de granskningar som anges i artiklarna 14 b.1 c och 14 b.1 d i Ucits-direktivet samt alla eventuella oegentligheter som har förekommit. I artikel 14 b.1 c i direktivet anges att en ersättningspolicy ska antas av förvaltningsbolagets ledningsorgan i dess tillsynsfunktion och att det organet ska anta och se över de allmänna principerna för ersättningspolicyn minst årligen, samt ansvara för och övervaka deras genomförande. Av artikel 14 b.1 d i direktivet framgår att genomförandet av ersättningspolicyn minst årligen ska bli föremål för en oberoende intern granskning på central nivå. Det ska då granskas hur väl ersättningspolicyn överensstämmer med de riktlinjer och metoder för ersättningen som har antagits av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.

2.3.1 Värdepappersfonder

Finansinspektionens ställningstagande: Värdepappersfonders årsberättelse ska innehålla uppgifter om de granskningar av ersättningspolicyn som har gjorts under året.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll.

Remissinstanserna: Fondbolagens förening förordar en något mer direktivnära utformning av bestämmelsen i fondföreskrifterna för att tydliggöra vilka granskningar som avses. Föreningen föreslår följande lydelse: Årsberättelsen ska innehålla information om ”resultatet av de granskningar som avses i 8 a kap. 16 § samt de eventuella avsteg från ersättningspolicyn som har förekommit”. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: I ett delbetänkande från 2014 års fondutredning (SOU 2015:62) föreslog utredningen att hela artikel 69.3 i Ucits-direktivet skulle genomföras i svensk rätt genom en ny paragraf i 4 kap. LVF (4 kap. 18 a §). Enligt punkten 4 i den föreslagna bestämmelsen skulle årsberättelsen innehålla resultatet av fondbolagets interna granskningar av ersättningspolicyn och efterlevnaden av den, samt uppgifter om eventuella oegentligheter som hade förekommit.

På grund av den systematik som finns i det befintliga regelverket ansåg regeringen i proposition 2015/16:170 att de övergripande kraven på årsberättelsen och innehållet i den ska anges i lag, medan de detaljerade kraven ska anges i Finansinspektionens föreskrifter (s. 42 och 45). Utredningens förslag kom därför inte att genomföras, utan i stället kompletterades 4 kap. 18 § LVF med ett nytt tredje stycke. I stycket anges att årsberättelsen ska innehålla uppgifter om efterlevnaden av fondbolagets ersättningspolicy. I propositionen anges att de detaljerade reglerna om krav på den information om ersättningar och ersättningspolicy som ska ingå i årsberättelsen genomförs i myndighetsföreskrifter (s. 153).

Eftersom det saknas bestämmelser i LVF och fondföreskrifterna som motsvarar hela artikel 69.3 d i Ucits-direktivet, har en ny punkt lagts till i 31 kap. 48 a § fondföreskrifterna. Finansinspektionen föreslog i remisspromemorian att den nya punkten skulle ange att årsberättelsen även ska innehålla ”resultatet av fondbolagets interna granskningar av ersättningspolicyn och efterlevnaden av den samt uppgifter om eventuella avsteg som har förekommit”.

Fondbolagens förening påpekar att den nya punkten borde ha en mer direktivnära utformning för att tydliggöra vilka granskningar som avses. Föreningen föreslår att den nya punkten omformuleras så att den i stället anger att årsberättelsen även ska innehålla ”resultatet av de granskningar som avses i 8 a kap. 16 § samt de eventuella avsteg från ersättningspolicyn som har förekommit”. Finansinspektionen håller med Fondbolagens förening och justerar därför den nya punkten på det sätt som föreningen har föreslagit.

Finansinspektionen bedömer att samtliga delar av artikel 69.3 d i Ucits-direktivet är genomförda i svensk rätt genom tillägget i fondföreskrifterna. Vid en jämförelse med förslaget från 2014 års fondutredning framgår det att utredningens ”oegentligheter” har bytts ut mot ”avsteg” i föreskrifterna. De oegentligheter som åsyftas i direktivet bör enligt Finansinspektionen motsvaras av avsteg som har gjorts från ersättningspolicyn. I ett tidigare lagstiftningsarbete finns ett exempel på att begreppet oegentligheter i ett direktiv har ersatts med ett annat begrepp i lagen (prop. 2010/11:135 s. 165 f.). Någon materiell skillnad i förhållande till direktivet är inte avsedd.

2.3.2 Specialfonder

Finansinspektionens ställningstagande: En specialfonds årsberättelse ska innehålla uppgifter om de granskningar av ersättningspolicyn som har gjorts under året.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Specialfonder är alternativa investeringsfonder och omfattas därför inte av Ucits-direktivet. I samband med genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, överfördes regleringen av specialfonder från lagen (2004:46) om investeringsfonder (numera LVF) till LAIF. Reglerna för värdepappersfonder och specialfonder bör enligt förarbetena vara identiska (se prop. 2012/13:155 s. 189). Av lagtekniska skäl bör det enligt propositionen finnas hänvisningar från LAIF till de bestämmelser i LVF som ska tillämpas på specialfonder (s. 190 f.). Årsberättelsen för en specialfond ska enligt 12 kap. 10 § LAIF ha det innehåll som framgår av 10 kap. 5 § LAIF och 4 kap. 18 § LVF.

Samtidigt som regleringen av specialfonder överfördes till LAIF flyttades bestämmelserna om specialfonder över från fondföreskrifterna till 12 kap. AIF-föreskrifterna.⁸ Av kapitlet framgår genom hänvisningar vilka bestämmelser i fondföreskrifterna som ska gälla för specialfonder. Årsberättelsen för specialfonder ska enligt 12 kap. 13 § andra stycket AIF-föreskrifterna bland annat ha det innehåll som framgår av 31 kap. 3 §, 4 § 3 och 4 samt 6–56 §§ fondföreskrifterna.

Artikel 69.3 d i Ucits-direktivet omfattar inte specialfonder. Men Finansinspektionen beslutar – mot bakgrund av vad som anges i propositionen 2012/13:155 s. 189 f. om att reglerna för värdepappersfonders och specialfonder bör vara identiska – att ändringar motsvarande de som görs för fonder som omfattas av Ucits-direktivet (värdepappersfonder) även ska göras för specialfonder.

2.4 Rättelse av felskrivningar och redaktionella ändringar

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen rättar vissa skrivfel och felaktiga hänvisningar i fondföreskrifterna och vissa skrivfel i AIF-föreskrifterna.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll men innehöll inte någon justering av hänvisningen i 31 kap. 2 § fondföreskrifterna.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* föreslår att Finansinspektionen även ser över hänvisningen i 31 kap. 2 § fondföreskrifterna. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Som framgår i avsnitt 1.1.4 har bestämmelserna om kapitaltäckning ändrats i LVF. I samband med detta upphävdes vissa paragrafer i lagen, medan andra fick en ny lydelse eller beteckning. På grund av detta och för att rätta andra felaktiga hänvisningar samt skrivfel, ändras följande i föreskrifterna.

2 kap. 9 § första stycket 2 fondföreskrifterna hänvisar till 2 kap. 8–11 §§ LVF. Dessa bestämmelser i LVF har ändrats, bland annat genom att de har fått nytt innehåll och annan beteckning. Hänvisningen till lagbestämmelserna ändras därför så att den i stället avser 2 kap. 8–10 §§ LVF.

2 kap. 9 § femte stycket fondföreskrifterna avser kapitaltäckningsregler som har ändrats i sin helhet. Vidare hänvisar bestämmelsen till 2 kap. 10 § LVF, som har fått ett nytt innehåll, samt till 2 kap. 10 a § LVF, som har upphört att gälla. Eftersom bestämmelsen i 2 kap. 9 § femte stycket fondföreskrifterna inte längre har något syfte tas stycket bort.

⁸ Se närmare om skälen i beslutspromemorian i FI Dnr 12-3251, s. 1 och 31.

5 kap. 1 § fondföreskrifterna hänvisar till 2 kap. 4, 8, 9 och 11 §§ LVF. Bestämmelsen som tidigare fanns i 2 kap. 11 § LVF har flyttats till 2 kap. 10 § samma lag. Hänvisningen ändras därför till att avse 2 kap. 4 och 8–10 §§ LVF.

22 kap. 2 § fondföreskrifterna hänvisar delvis felaktigt till lagen (2004:46) om värdepappersmarknaden. Hänvisningen i stället LVF.

25 kap. 1 § fondföreskrifterna hänvisar till 15 kap. 13 § fondföreskrifterna som har fått en ny beteckning. Hänvisningen ändras och avser i stället 24 kap. 13 § fondföreskrifterna.

I 10 kap. 2 § AIF-föreskrifterna har en del av namnet på den lag som bestämmelsen hänvisar till fallit bort, vilket har åtgärdats.

Som framgår av avsnitt 1.1.3 och 2.3.1 ändrades 4 kap. 18 § LVF och 31 kap. fondföreskrifterna i samband med att artikel 69.3 i Ucits-direktivet infördes i svensk rätt. Som Fondbolagens förening påpekar saknas det en hänvisning från 31 kap. 2 § fondföreskrifterna till det nya tredje stycket som lades till i 4 kap. 18 § LVF. Hänvisningen till lagbestämmelsen ändras därför så att den även avser 4 kap. 18 § tredje stycket LVF.

2.5 Ikraftträdande

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskriftsändringarna träder i kraft den 1 januari 2021. De nya rapporteringskraven för värdepappersfonder och specialfonder, samt de nya rapporteringstidpunkterna för värdepappersfonder, specialfonder och specialfonder med begränsad möjlighet att förvärva och lösa in andelar, ska därmed tillämpas första gången på sammanställningar som upprättas per den 31 mars 2021. De nya informationskraven för årsberättelsen tillämpas första gången på årsberättelser som lämnas för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2020.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: Föreskriftsändringarna träder i kraft den 1 januari 2021 och ska tillämpas för första gången för innehavsrapporteringen av värdepappersfonder och specialfonder första kvartalet 2021. Detta innebär att bolagen redan vid årsskiftet 2020/2021 behöver ta hänsyn till de utökade informationskraven.

3 Konsekvenser

I avsnitten 1.1–1.3 finns en beskrivning av vad Finansinspektionen vill uppnå med ändringarna i föreskrifterna, vilka alternativa lösningar som finns och

vilka effekter det får om en reglering inte sker. För uppgifter om de rättsliga förutsättningar som ligger till grund för ändringarna, se avsnitt 1.4 ovan.

Regelrådet konstaterar i sitt yttrande att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning, och att Finansinspektionen beskriver och motiverar författningsförslagen väl. Regelrådet har dock påtalat ett par brister som har lett till att Finansinspektionen har gjort vissa kompletteringar i förhållande till konsekvensutredningen i remisspromemorian.

Finansinspektionen bedömer att föreskriftsändringarna överensstämmer med och inte går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen (EU).

Frågan om när ändringarna bör träda i kraft behandlas i avsnitt 2.5. Finansinspektionen bedömer inte att det behöver tas några särskilda hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet.

Information om föreskriftsändringarna kommer att publiceras på Finansinspektionens webbplats. Myndigheten bedömer att ändringarna inte kräver några särskilda informationsinsatser.

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som ändringarna bedöms få för olika aktörer.

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Föreskriftsändringarna bedöms inte i någon väsentlig grad påverka samhälls-ekonomin eller konsumenterna. På sikt kan ändringarna ge konsumenterna ett starkare skydd eftersom Finansinspektionen får förbättrade möjligheter att utöva en mer effektiv tillsyn.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Berörda företag

Ändringarna gäller alla svenska värdepappersfonder oavsett om de förvaltas av ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag, samt svenska specialfonder oavsett om de förvaltas av en svensk eller en utländsk AIF-förvaltare. I juni 2020 fanns det i Sverige 23 fondbolag som förvaltar värdepappersfonder. Det fanns även 25 företag som hade tillstånd både som fondbolag och AIF-förvaltare. Dessa företag förvaltade både värdepappersfonder och specialfonder. Dessutom fanns det 25 svenska AIF-förvaltare som förvaltade specialfonder.

Storleken på de berörda företagen har uppskattats och redovisats med hjälp av följande parametrar:

- antal anställda,

- förvaltd fondförmögenhet, och
- balansomslutning.

I juni 2020 hade de berörda företagen mellan 1 och 252 anställda. Företagens totala förvaltd fondförmögenheter varierade mellan 8,8 miljoner kronor och 1 008 miljarder kronor. De hade balansomslutningar på mellan 1,5 miljoner kronor och 2,7 miljarder kronor. Totalt förvaltd de berörda företagen 571 värdepappersfonder och 190 specialfonder, vilket motsvarade ett totalt förvaltd kapital på 4 553 miljarder kronor. Storleken på fondförmögenheterna i enskilda fonder varierade från 19 017 kronor till 57 miljarder kronor. Även antalet investerare skiljde sig mycket mellan de olika fonderna.

Föreskriftsändringarna gäller endast företag som förvaltd svenska värdepappersfonder och specialfonder. Det gör att reglerna i förlängningen kan påverka konkurrensen i någon mån eftersom utländska fonder inte omfattas av informationsskyldigheten. Med hänsyn till att informationsskyldigheten för fonder redan i dag skiljer sig åt mellan olika länder, både inom och utanför EU, bedömer Finansinspektionen att de utökade informationskraven endast kommer att ha en begränsad påverkan på konkurrensen mellan de företag som omfattas och de som inte omfattas. Inte heller bör de berörda företagens arbetsförutsättningar eller villkor i övrigt påverkas i någon större utsträckning.

Utökningen av rapporteringskraven för värdepappersfonder och specialfonder kan göra att företagen behöver se över sina rapporteringsrutiner. Utökningen av rapporteringskraven bedöms däremot inte innebära några större förändringar för företagen, eftersom uppgifterna togs fram och lämnades in till Finansinspektionen i samband med två kartläggningar som genomfördes av myndigheten under 2018⁹ och 2019¹⁰.

Enligt ändringarna i AIF-föreskrifterna, kommer rapporteringen av innehaven i specialfonder med begränsad möjlighet att förvärva och lösa in andelar inte längre att ske med ett uppskattat värde som sedan behöver revideras. Ändringen av rapporteringstiden i AIF-föreskrifterna bedöms därför underlätta och minska administrationen för AIF-förvaltarna.

Ändringarna av informationskraven på årsberättelserna för värdepappersfonder och specialfonder bör kunna göras genom mindre anpassningar av årsberättelserna. Denna anpassning bedöms inte påverka företagets rapportering, redovisning eller avgifter.

3.2.2 Kostnader för företagen

Sveriges Advokatsamfund hävdar i sitt yttrande att konsekvensutredningen saknar en adekvat konsekvensbedömning av föreskriftsändringarna och att Finansinspektionen inte har visat hur ändringarna uppfyller kravet på

⁹ FI Dnr 18-19386.

¹⁰ FI Dnr 19-26361.

kostnadseffektivitet. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningens redovisning av föreskrifternas påverkan på de berörda företagens kostnader, tidsåtgång och verksamhet, är godtagbar.

Finansinspektionens föreskriftsändringar innebär att nya uppgiftsskyldigheter införs och att rapporteringstiden för värdepappersfonder och specialfonder ändras. Företagen behöver därför göra vissa anpassningar för att tillämpa bestämmelserna. Bland annat kan vissa rutiner behöva ses över när det gäller innehavsrapporteringen och utformningen av fondernas årsberättelser.

Finansinspektionen bedömer dock att föreskriftsändringarna endast kommer att öka företagens administrativa kostnader i begränsad omfattning. Eftersom det inte går att ange exakt vilken tidsåtgång eller hur stora kostnader ändringarna innebär för företagen har myndigheten gjort en uppskattning av kostnaderna och haft en dialog med den externa referensgruppen. De ökade administrativa kostnaderna nedan har redovisats som timkostnader för företagen. I beräkningarna har tidsåtgången uppskattats med hänsyn till de initiala och löpande anpassningar som företagen behöver göra för att tillämpa bestämmelserna. Kostnaden per timme har uppskattats som en genomsnittlig lönekostnad för dem som utför arbetet.

Engångskostnaden för att analysera de nya föreskrifterna och uppdatera interna processer beräknas bli mellan 28 080 kronor (20 timmar x 1 404 kronor) och 42 120 kronor (30 timmar x 1 404 kronor) per fond. Kostnaden för att lämna in fler uppgifter vid inrapporteringen och att uppdatera årsberättelsen beräknas uppgå till 14 040 kronor (10 timmar x 1 404 kronor) per år och fond.

Finansinspektionen bedömer att ändringarna inte kommer att medföra några andra kostnader för företagen. Företagen kommer inte heller att behöva förändra sin verksamhet.

3.2.3 Konsekvenser för små företag

Finansinspektionens föreskriftsändringar är utformade på ett sådant sätt att samma krav ställs på samtliga företag som omfattas av föreskrifterna, oavsett om det är fråga om stora eller små företag. Alla företag som omfattas av fondföreskrifterna och AIF-föreskrifterna ska alltså lämna in samma uppgifter. En annan ordning skulle inte bidra till den jämförbarhet mellan olika fonder som är syftet med de föreslagna ändringarna.

Finansinspektionen bedömer att de kostnader som nämns i avsnitt 3.2.2 relativt sett kan ha en större negativ effekt på vinstmarginalerna för mindre företag än för större. Detta eftersom kostnaderna för de små företagen uppskattas bli större i förhållande till deras omsättning. De faktiska kostnaderna för de mindre företagen förväntas dock bli lägre, eftersom de har färre fonder att förvalta.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Regleringen bedöms inte påverka Finansinspektionens resursbehov.